

# אלוהים אבירים

עוטי שריון, קסדות, גרזנים, חניתות וחרבות ברזל, נלחמים חברי מועדון "אבירי ממלכת ירושלים" מול קבוצת הקשתות הקלאסיות • כ־50 גברים ונשים, בהם דימיטרי קלרנקו מאשדוד, הופכים לאבירים נועזים ומשחזרים קרבות ידועים מימי הביניים • "עוד מילדות חלמתי להיות אביר", אומר קלרנקו, נהג משאית במקצועו, "אני שמח שהגשמת את זה"

## אשר קשר

ראלית בפעם הראשונה בתחרות ביי נלאומית לקרבות אבירים שהתקיימה בפולין. התחרות כללה קרבות אבירים מ־24 מדינות מכל העולם, והישראלים, למרות חוסר הניסיון בזירה הבינלאומית, הגיעו להישגים לא רעים בכלל. "בש" בילנו זה היה אירוע שמעבר להישגים", אומר גסין, "ממלכת ירושלים" הצלבנית קיבלה משמעות אחרת. לבשנו שריון עם מגן דוד על הזרוע, ובטקס הפתיחה חלקנו עמדות עם כומתות צבאיות ושרנו את התקווה.

"בהתחלה הסתכלו עלינו כעל 'יהודי-נים', אבל אז, כאשר התחלנו לנצח נבחרת אחרי נבחרת, פתאום היה לגויים דיסוננס, לראות אבירים יהודים שנלחמים ככל כור חותיהם".

ובככל כוחותיהם אין הכוונה ללשון מליצה, כי מדובר בקרבות אמיתיים, עד שכואב רק מלשמוע את החבטות של מתכת במתכת, חרב בחרב, שריון בשריון. לא מדובר במשחק. המכות אמיתיות עד כאב והדם אמיתי לחלוטין, גם באימון.

המכות ניתכות וניתכות ללא הפסק. אמנם החרב אינה חדה והאבירים מאשדוד, פתח תקווה וירושלים מקפידים על שריון מלא, אבל החרבות כבדות ומטלטלות והגרזנים עצומים בגודלם, והאבירים נפצעים ופוצעים ושוברים לעתים ידיים ורגליים וצלעות.

"כל אחד מאיתנו נפצע מתישהו", מצ' ליח לחיך מיו'ניק. "לפעמים העוצמה של המכה כל כך חזקה עד שגם השריון לא עוזר. באליפות העולם האחרונה נשלחו שישה מתחרים לבית החולים. גם אם לא נשברת הקסדה או נסדקת, הזעזוע שנגרם ממכה של גרון חמשה קילו בראש מאוד מטלטל".

"אני זוכר את הקרב באליפות העולם ב־1998, כאשר עדיין לא היו מספיק חוקי הגנה נוקשים", אומר גסין. "שיחורו שם את הקרב ההיסטורי בעיר דמטרייב ברוסיה. היו שם 70 פצועים, מהם 15 באופן קשה. בעקבות אותו אירוע חוקקו חוקים חדשים. "הקרבות מתחלקים לתחרויות קשתים, הכטוחות יחסית, אבל גם לקרבות אבירים של אחר על אחר, חמישה נגד חמישה וכי' לם נגר כולם. לחברי הקבוצה יש תפקידים

במסע יחד עם אשתו ובנותיו התאומות בנות החמש, מספר שכולם מגיעים לכו' שים בבגדים מסורתיים ולכל אחד מהם שתתפים יש תפקיד היסטורי. "אני מאמין בכל לבי שיום אחד ייעשה התיקון וראשי לא ייכרת בסיום מסע השחזור ההיסטורי".

אבל אתה יודע שזה לא יקרה. "ברור שאני יודע, אבל בכל שנה אנו שים את זה מעט אחרת, כי בכל שנה אנו לומדים יותר על מה שהתרחש שם. זו משי' מעות השחזור ההיסטורי. המטרה היא להי' קים לתחייה את האירוע, שעה אחר שעה, קילומטר אחר קילומטר, קרב אחר קרב, מילה אחר מילה. לדרמה הזו ותוצאותיה עוצמה גדולה ביותר. היא נחווית יום אחרי יום על ידי כל אותם אנשים שהיו שם, וכי' קרב הערכים בגליל היא בעלת משמעות עד היום".

חברו-אויבו, יבגני גסין, מגלם את צלאח אדין. גסין (40), נשוי פלוס ילד, עובד כמדריך בעין יעל, שם נמצאת גם הנפחיה המשמשת לו להכנת החרבות, החיצים וחי' לקי השריון באותן שיטות מסורתיות שהיו נהוגות בעבר. "זה מצחיק", מספר גסין. "יש בכל שנה קטע במסע שאנו נכנסים לתחנת דלק בצומת גולני ומבקשים בירה והמוכרים הערבים שם מסרבים למכור לנו כי צלאח אדין ניצח אותנו ואנו עדיין האויבים. במהלך המסעות שלנו נתקלנו בזקנים ערבים שהתגררו בנו ובכיתות תל' מידים שיצאו לאזור ללמוד על הקרב הזה ופתאום ראו אותו מתממש על ירינו מול עיניהם".

## שריון עם מגן דוד

ביום שישי האחרון, באזור התעשייה הישן של פתח תקווה, מגיעים האבירים הירושל' מים לביתו של מיכאל מרגוליס (27), ראש מועדון האבירים בעירו, המתמקד בספר' רט אבירי של ימי הביניים - קרבות סיף היסטוריים עם חרבות קלאסיות. מרגוליס הוא גם קפטן נבחרת האבירים של ישראל, והיום מגיעים לכאן חברי המועדונים השור' נים מכל רחבי הארץ להילחם ולהתחרות על הכבוד והזכות לנסוע לאליפות העולם שתיערך בצרפת. בשנה שעברה השתתפה הנבחרת היש'

כת ומתפשטת. במסגרת פסטיבל אבירי הלילה, שייפתח ביום חמישי הקרוב וית' פרס על פני ארבעה ימי חמישי עוקבים, ייפגש הקהל עם עשרות אבירים, נסיכים ורמויות מימי הביניים, שימלאו את סמ' טאות העיר העתיקה. לצד יריד אמנים, מוזיקה, ריקודים וסיפורי אבירים, יתנהלו במסגרת הפסטיבל גם קרבות אבירים.

כ־50 חובבי אבירים, גברים ונשים, בהם כ־20 לוחמים ולוחמת ו־30 אורחים ואורחות, נפגשים מדי שבוע בשבעה מועדוני חברים ברחבי הארץ, שלושה מהם בירושלים, המי' תחלקים לתקופות ותחומים. החברים במור' ערן מגיעים לכל מפגש לבושים בבגדים שנעשו בעבודת יד, האופייניים לתקופות ההיסטוריות שבהן נחרו, כמו תקופת ימי הביניים, תקופת הצלבנים, הוויקינגים, הקשתים ועוד. כל חובב אבירים מחזיק בירו' מגוון תלבושות מאותה התקופה - שריון, קסדה, חרב ומגן שהכין בעצמו, ועוד כלי נשק של התקופה. הם מחשלים את החרבות ותופרים את הבגדים באותן שיטות שהיו נהוגות אז. הם לא מסתפקים בתחנות ארוכים מפשתן, אלא שוורים בעצמם את חוטי הפשתן. הם לא יתכו את חיבורי הפלדה, אלא יחשלו אותה בעזרת אש, מפוח ופחמים. עבודה קשה, הרבה זמן והרבה זיעה. הכל חייב להיות בדיוק כמו אז. במיוחד ביולי, כאשר הם יוצאים למסע השחזור של קרב קרני חייטין.

מדובר במסע היסטורי של שלושה ימים במשעולי הגליל, לשחזור מדויק של קרב קרני חייטין, שבו הביס צבאו של צלאח אדין את הצבא הצלבני ביולי 1187 בעימות בן שתי יממות והביא לקץ השלטון הנוצרי בארץ ישראל והחלת שלטון האיסלאם. "האירוע מתחיל בשעות הערב של יום חמישי במחנה לילה בעינות ציפורי, נמשך כמסע כל יום שישי עד מחנה נוסף באזור צומת גולני, ומסתיים ביום שבת באתר קרני חייטין", מספר יבגני גסין, ראש מור' ערן האבירים הירושלמי לקשתות מסור' תית, החוקר את המסורות ואת שיטות הירי בתקופות שונות ואצל עמים שונים. "חלק מהאבירים מגלמים את צבאו של ארנו דהישטליון הצלבני. החלק האחר מגלם את כוחותיו של צלאח אדין, שאני מגלם את דמותו". מיו'ניק, ששמתתף בכל שנה

בתחילת יולי השנה המי' תינה פלוגת אבירים מהמאה השנייה של האלף הקודם בסבלנות ראויה לציון שיתחלף האור



הירוק ברמזור להולכי הרגל בצומת גולני. נהגי המכוניות, שחלפו על פניהם והאטו עד שיצרו פקק תנועה, הביטו בתדהמה באבירים לובשי השריון הכבד, עם החרבות והקשתות, חלקם נושאי רמחים שעליהם תלויים ראשי אדם שדמו דימיון מראג לכמה מהמשתתפים שפניהם היו גלויות. מאחוריהם יצאו לפתע מבין העצים של יער לביא אבירים נוספים רכובים על סו' סים ולצידם פסעה קבוצה של נשים בנות התקופה. כשהאור ברמזור התחלף לירוק הם חצו את הכביש. כשאחד הנהגים שירקב את ראשו מהחלון ושאל מי הם, הסתובב לעברו אחד האבירים, פתח חרד צר בשריון הראש שלו וענה לו במבטא רוסי כבד מבלי להניד עפעף: "אנחנו אבירי ממלכת ירוש' לים, בדרךנו לקרני חייטין לחסל את צבאו המוסלמי של צלאח אדין". צלאח אדין, אגב, שנמצא עם חלק מצבאו כמה מטרים מאחורי האביר, מיהר לחצות את הכביש כשהוא צוחק בקול.

אבל גינאדי מיו'ניק אינו צוחק. הוא באמת מאמין שיום אחד הוא עוד ימצא דרך לגבור על שר ההיסטוריה וצלאח אדין ולי' נצח אותו בקרב קרני חייטין. מיו'ניק (41), מדריך תיירים במקצועו ובעל תואר שני בארכיאולוגיה, הוא ראש מועדון אבירי 'ממלכת ירושלים', מועדון ירושלמי של חובבי אבירים מושבעים בני 40-19, הני' פגשים מדי חודש, חוקרים ומשחזרים את ממלכת ירושלים, הממלכה שהקימו הצי' לבנים בארץ ישראל. הם תופרים לעצמם יחד את הבגדים המסורתיים של התקופה, מגלפים חרבות וכוונים שריונות, ובעיקר מייחלים לשנות את ההיסטוריה. "זה החל אצלי ממאמר בתזה על קרב קרני חייטין, שהייתי צריך להוכיח את נכונותו", אומר מיו'ניק, "ומשם הפכתי להיות אביר. מבי' חינת זה תהליך טבעי בהחלט".

## לכרות את ראשו

מיו'ניק, מתברר, לא לכד, והתופעה הול'

27x35.22	1	1	עמוד	המוסף - ידענות ירושלים	25/10/2013	39364590-9
פסטיבל אבירים בעיר העתיק - 193177						

ידענות ירושלים

# המוסף

כ"א בחשוון תשע"ד • 25.10.2013

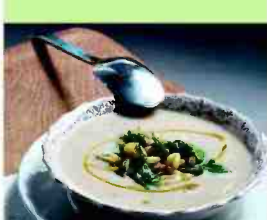
הלואין בסירה 38



**הנגידה**  
חברים מהלידה, מתנועת הנוער ומשכונת בית הכרם מספרים על קרנית פלוג  
10 |



**הכל כלול**  
חברת הפרלמנט הטורקי סבחאת אקיראז תשיר בפסטיבל העוד  
20 |



**אוכלים**  
הירוק והלבן במרק של פיני  
36 |



צילום: גרגורי גרבר

## מעשה אבירות

הם מכינים בעצמם את הנשק ותופרים את המדים • מנהלים קרבות פנים אל פנים • משחזרים מלחמות דמים מהמאה ה-12 • וסוחפים כבר עשרות משתתפים • שלושה מועדוני אבירים הפועלים בירושלים חוזרים לימי הביניים • 16



למצוא את הארון המושלם, במחיר המושלם. ראה פרטים נוספים עמוד 8 בחדשות

ארון 4 דלתות 1.60 x 2.40 ₪ 990

ארון הזזה כולל מגירות פנימיות 1.60 x 2.40 ₪ 1,990

**הראל**  
רשת הארונות של ישראל  
aron.co.il | 1-700-700-936

22.93x32.14	1/4	עמוד 1	המוסף - ידיעות ירושלים	10/2013	39364595-4
פסטיבל אבירים בעיר העתיק - 193177					

צילום: גרורי גרבר



# מעשה אבירות

הם מכינים בעצמם את הנשק ותופרים את המדים • מנהלים קרבות פנים אל פנים • משחזרים מלחמות דמים מהמאה ה-12 • וסוחפים כבר עשרות משתתפים • שלושה מועדוני אבירים הפועלים בירושלים חוזרים לימי הביניים • 16



עוטי שריון, קסדות, גרזנים, חניתות וחרבות ברזל, נלחמים חברי מועדון 'ממלכת ירושלים' מול קבוצת הקשתות הקלאסיות • כ־50 גברים ונשים, נהגי משאית, מורים, סטודנטים ומדריכי תיירים הופכים לאבירים נועזים ומשחזרים קרבות ידועים מימי הביניים • הם לא נרתעים ממכות ומפציעות קשות ובטוחים: "אנחנו מתחברים לתקופה מופלאה"

# אלוהים אבירים

✕ אשר קשר



האסלאם. "האירוע מתחיל בשעות הערב של יום חמישי במחנה לילה בעינות ציפורי, נמשך כמסע כל יום שישי עד מחנה נוסף באזור צומת גולני, ומסתיים ביום שבת באתר קרני חיטין", מספר יבגני גסין, ראש מועדון האבירים הירושלמי לקשתות מסורתיות, החוקר את המסורות ואת שיטות הירי בתקופות שונות ואצל עמים שונים. "חלק מהאבירים מגלמים את צבאו של ארנו דה'שטלין הצלבני. החלק האחר מגלם את כוחותיו של צלאח א־דין, שאני מגלם את דמותו". מיוֹז'ניק, שמש־תתף ככל שנה במסע יחד עם אשתו ובנוֹר־תיו התאומות בנות החמש, מספר שכולם מגיעים לבושים בבגדים מסורתיים ולכל אחד מהמשתתפים יש תפקיד היסטורי. "אני מאמין בכל לבי שיום אחד ייעשה התיקון וראשי לא יכרת בסיום מסע הש־חזור ההיסטורי".

אבל אתה יודע שזה לא יקרה. "ברור שאני יודע, אבל בכל שנה אנו עושים את זה מעט אחרת, כי בכל שנה אנו לומדים יותר על מה שהתרחש שם.

**גסין: "יש בכל שנה קטע במסע שאנו נכנסים לתחנת דלק בצומת גולני ומבקשים בירה והמוכרים הערבים שם מסרבים למכור לנו כי צלאח א־דין ניצח אותנו ואנו עדיין האויבים"**

מבחינתי זה תהליך טבעי בהחלט".

## לכרות את ראשו

מיוֹז'ניק לא לבד, מתברר, והתופעה הולכת ומתפשטת. במסגרת פטטיבל אבירי הלילה, שייפתח ביום חמישי הקרוב ויתפרס על פני ארבעה ימי חמישי עוקבים, ייפגש הקהל עם עשרות אבירים, נסיכים ודמויות מימי הביניים, שימלאו את סמל טאות העיר העתיקה. לצד יריד אומנים, יתנהלו במסגרת הפטטיבל גם קרבות אבירים.

כ־50 חובבי אבירים, גברים ונשים, בהם כ־20 לוחמים ולוחמת ו־30 אזרחים ואזרחיות, נפגשים מדי שבוע בשבעה מועדונים חברים ברחבי הארץ, שלושה מהם בירושלים, המתחלקים לתקופות ותחומים. החברים במועדון מגיעים לכל מפגש לבושים בבגדים שנעשו בעבודת יד, האופייניים לתקופות ההיסטוריות שבהן בחרו, כמו תקופת ימי הביניים, תקופת הצלבנים, הוויקינגים, הקשתים ועוד. כל חובב אבירים מחזיק בידו מגוון תלבושות מאותה התקופה – שריון, קסדה, חרב ומגן שהכין בעצמו, ועוד כלי נשק של התקופה. הם מחשלים את החרבות ותופרים את הבגדים באותן שיטות שהיו נהוגות אז. הם לא מסתפקים בתחנתונים ארוכים מפשתן אלא שזורים בעצמם את חוטי הפשתן. הם לא ירתכו את חיבורי הפלדה אלא יחשלו אותה בעזרת אש, מפוח ופחמים. עבודה קשה, הרבה זמן והרבה זיעה. הכל הייב להיות בדיוק כמו אז. במיוחד ביולי, כאשר הם יוצאים למסע השחזור של קרב קרני חיטין.

מדובר במסע היסטורי של שלושה ימים כמשעולי הגליל לשחזור מרוק של קרב קרני חיטין, שבו הביס צבאו של צלאח א־דין את הצבא הצלבני ביולי 1187 בעימות בן שתי יממות והביא לקצו את השלטון הנוצרי בארץ ישראל ולהחלת שלטון

בתחילת יולי השנה המ־תינה בסבלנות ראויה לציון פלוגת אבירים מהמאה השנייה של האלף הקודם שיתחלף האור



הירוק ברמזור להולכי הרגל בצומת גולני. נהגי המכוניות, שחלפו על פניהם והאטו עד שיצרו פקק תנועה, הביטו בתדהמה על האבירים לובשי השריון הכבד, עם החרבות והקשתות, חלקם נושאי רמחים שעליהם תלויים ראשי אדם שדמו רמיון מדאיג לכמה מהמשתתפים שפניהם היו גלויות. מאחוריהם יצאו לפתע מבין העצים של יער לביא אבירים נוספים רכובים על סוסים ולצדם פסעה קבוצה של נשים בנות התקופה. כשהאור ברמזור התחלף לירוק הם חצו את הכביש. כשאחד הנהגים שרבב את ראשו מהחלון ושאל מי הם, הסתובב לעברו אחד האבירים, פתח חרב צר בשריון הראש שלו וענה לו במבטא רוסי כבד בלי להניד עפעף: "אנחנו אבירי ממלכת ירושלים בדרךנו לקרני חיטין לחסל את צבאו המוסלמי של צלאח א־דין". צלאח א־דין, אגב, שנמצא עם חלק מצבאו כמה מטרים מאחורי האביר, מיהר לחצות את הכביש כשהוא צוחק בקול.

אבל גינאדי מיוֹז'ניק אינו צוחק. הוא באמת מאמין שיום אחד הוא עוד ימצא דרך לגבור על שר ההיסטוריה וצלאח א־דין ולנצח אותו בקרב קרני חיטין. מיוֹז'ניק (41), מדריך תיירים במקצועו ובעל תואר שני בארכיאולוגיה, הוא ראש מועדון אבירי רי 'ממלכת ירושלים', מועדון ירושלמי של חובבי אבירים מושבעים בני 19-40, הנפגשים מדי חודש, חוקרים ומשחזרים את ממלכת ירושלים, הממלכה שהקימו הצלבנים בארץ ישראל. הם תופרים לעצמם יחד את הבגדים המסורתיים של התקופה, מגלפים חרבות ובונים שריונות, ובעיקר מייחלים לשנות את ההיסטוריה. "זה החל אצלי ממאמר בתזה על קרב קרני חיטין, שהייתי צריך להוכיח את נכונותו", אומר מיוֹז'ניק, "ומשם הפכתי להיות אביר."

אביר ירושלמי בדרך לקרב.  
(משמאל למעלה: אבירים  
באימונים השבוע | צילומים  
רפי קוז' | למטה: בשחזור קרב  
קרני חיטין | צילומים: מועדון  
ממלכת ירושלים)





הקרב בקרני חיטין | צילום: ממלכת ירושלים

זו משמעות השחזור ההיסטורי. המטרה היא להקים לתחייה את האירוע, שעה אחר שעה, קילומטר אחר קילומטר, קרב אחר קרב, מילה אחר מילה. לדרמה הזו ותוצאותיה עוצמה גדולה ביותר. היא נחווית יום אחרי יום על ידי כל אותם אנשים שהיו שם, ובקרב הערבים בגליל היא בעלת משמעות עד היום.

חברוֹאֵיבו יבגני גסין מגלם את צלאח אִדִין. גסין (40), נשוי פלוס ילד, עובד כמדריך בעין יעל, שם נמצאת גם הנפ־חייה המשמשת לו להכנת החרבות, הח־צים וחלקי השריון באותן שיטות מסור־תיות שהיו נהוגות בעבר. "זה מצחיק", מספר גסין. "יש בכל שנה קטע במסע שאנו נכנסים לתחנת דלק בצומת גולני ומבקשים בירה והמוכרים הערבים שם מסרבים למכור לנו כי צלאח אִדִין ניצח אותנו ואנו עדיין האויבים. במהלך המס־עות שלנו נתקלנו בזקנים ערבים שהת־גרו בנו ובכיתות תלמידים שיצאו לאזור ללמוד על הקרב הזה ופתאום ראו אותנו מתממש על ידינו מול עיניהם".

## שריון עם מגן דוד

ביום שישי האחרון באזור התעשייה הישן של פתח תקווה מגיעים האבירים הירושלמים לביתו של מיכאל מרגוליס (27), ראש מועדון האבירים בעירו המ־תמקד בספורט אבירי של ימי הביניים - קרבות סיף היסטוריים עם חרבות קלאסיות. מרגוליס הוא גם קפטן נבח־רת האבירים של ישראל, והיום מגיעים לכאן חברי המועדונים השונים מכל דחבי הארץ להילחם ולהתחרות על הכבוד והזכות לנסוע לאליפות העולם שתיערך בצרפת.

בשנה שעברה השתתפה הנבחרת הישראלית בפעם הראשונה בתחרות בינלאומית לקרבות אבירים שהתקיימה בפולין. התחרות כללה קרבות אבירים מ־24 מדינות מכל העולם, והישראלים, למרות חוסר הניסיון בזירה הבינלאומית, הגיעו להישגים לא רעים בכלל. "בש־בילגו זה היה אירוע שמעבר להישגים", אומר גסין, "ממלכת ירושלים הצלבנית קיבלה משמעות אחרת. לבשנו שריון עם מגן דוד על הזרוע, ובטקס הפתיחה חלקנו עמדתנו עם כומתות צבאיות ושרנו את התקווה.

"בהתחלה הסתכלו עלינו כעל 'יהודי־נים', אבל אז, כאשר התחלנו לנצח נבח־רת אחרי נבחרת, פתאום היה לגויים די־סוננס, לראות אבירים יהודים שנלחמים בכל כוחותיהם".

וב־ככל כוחותיהם אין הכוונה ללשון מליצה, כי מדובר בקרבות אמיתיים, עד שכואב רק מלשמוע את החבטות של מתכת במתכת, חרב בחרב, שריון בשריון. לא מדובר במשחק. המכות אמיתיות עד כאב והדם אמיתי לחלוטין, גם באימון.

כאן כר נרחב ליצירה בביגוד ובמלאכות של ימי הביניים. "שחזור חיי היומיום הוא אחד התחומים המורכבים בשחזור היסטורי", היא אומרת. "על מנת ליצור תמונת מצב אותנטית יש צורך בכלל הכלים והפ־ריטים הרלוונטיים, כמו בגדים, כלי בית, רהיטים, אוהלים ועוד, ואין כמעט גבול לכמות הפרטים שנדרשים על מנת להגיע לשחזור מושלם, הידוע כ'היסטוריה חיה'". "הכל חייב להיות ככל שאפשר אות־נטי", מסביר קלרנקו, "כי רק כך נגיע לשחזור מדויק של ההיסטוריה. מדובר במחקר ואנחנו לא משחקים. בכל מקרה, לא רק משחקים. לשחזור שלנו של קרב קרני חיטין מצטרפים בשנים האחרונות הרבה אנשים מחו־ל, כמו שאנחנו נוסעים לשחזורים בחו־ל שמעניינים אותנו. אלו מסעות מרתקים עם ציור ואוהלים של התקופה ובלי פלאפונים. זה ניקוי ראש נפלא שלוקחים בו חלק אלפי אנשים".

### מאיפה הליטה בחומר?

גסין: "אנו בקיאים בספרות ובאמנות של ימי הביניים. אצלי זה אמנם מקצוע, אבל לאחרים זה תחביב שהוא החיים שלהם אז הם קוראים המון. איך אתה חושב שאנו יודעים על האוכל של ימי הביניים?"

### אתם אוכלים אוכל של ימי הביניים?

"ברור. נמצא איתנו אנדריי וייצב מחי־פה, טבח שמבשל בסגנון המאה ה־12. במסע, למשל, אין תפוחי אדמה, כי זה לפני גילוי אמריקה, שם גילו לראשונה את הירק הזה".

### זה תחביב יקר?

"זה מעבר לתחביב", מתנגד גסין. "יש מקומות בעולם שאנשים מצליחים להת־פרנס מזה. יש לי חבר בסנט פטרסבורג שמתמחה בתפירת נעליים מהמאה ה־12, ויש מי שקונה את הרברים האלה".

"כרגע הזמנתי בחו־ל שריון ב־1,500 דולר", מגלה מיו־ניק, "לפי דוגמה של שריון עתיק שמצאתי במנזר הפרנציס־קני בעיר העתיקה. אתה לא יכול לתאר לעצמך כמה שמחתי כשגיליתי את זה".

האימון כולו, אגב, מתנהל בשפה הרר־סית, משום שחברי מועדוני האבירים רובם ככולם ילידי רוסיה. גם הם עדיין שואלים את עצמם למה דווקא רוסים מגיעים להיות אבירים, אף שכונם האח־רון החלו גם ישראלים לגלות עניין. "מי הביניים זה נושא חוק מאוד ברוסיה", מס־ביר קלרנקו. "זה חלק מההיסטוריה של רוסיה. בישראל אין מבצרים רבים כל כך כמו במזרח אירופה, וגם בתיכון כאן כמעט לא לומדים על ימי הביניים, אז האבירים אינם מודל לחיקוי כמו אצלנו. אולי יום אחד יערכו שחזור היסטורי גם בעקבות קרבות המכבים. אולי זה כבר קורה".

קשה. בעקבות אותו אירוע חוקקו חוקים חדשים.

"הקרבות מתחלקים לתחרויות קש־תים, הבטוחות יחסית, אבל גם לקרבות אבירים של אחד על אחד, חמישה נגד חמישה וכולם נגד כולם. לחברי הקבוצה יש תפקידים שונים על פי משקלם: הטנק המשמש קיר אנושי, הרצים הזריזים והר־מאג' דילר, שכשמו כן הוא. החוק קובע כי מי שנופל נשאר על הקרקע, והאמת? קשה לקום אחרי הבטה מגרון של שלושה קילו או חרב של שניים וחצי קילו".

### אז למה אתם עושים את זה?

"אני חושב שכל אחד חולם להיות אביר", אומר דמיטרי קלרנקו הממושקף, נהג סמי טריילר שמגיע שלוש פע־מים בשבוע מאשרוד להתאמן במועדון ממלכת ירושלים. "אני זוכר שכילד חל־מתי להיות אביר וזה לא משהו שעובר".

"אני חושב שכל הגברים נשארים בעצם ילדים", אומר אולג מוריוזוב (29) מגבעת זאב. "יש בינינו גם אנשים בני 65 שכמו־ני, שראו אבירים ולמדו על אבירים ורצו להיות כאלה".

"יש כאן הרבה אידיאליזם", מוסיף יבגני גסין. "אנחנו מתחברים לתקופה מופלאה, שבה היצירה האינדיבידואלית עדיין לא נדחקה הצדה על ידי המלאכה הקולקטיבית, כאשר לפגוע באויב בא־מצעות ירייה מרחוק נחשב למעשה לא מכובד, כאשר נאמנות מלאה ואחריות מלאה עוד לא הפכו להיות מושגים מר־פשטים, כאשר למען הצלתה של האישה יכלו לסכן את קיומה של כל הממלכה, כאשר מכשפות נחשבו לכלי אסטרטגי, כאשר לכישוף היה כוח ממשי וגן העדן האבוד נתפס כקרבן ומוחשי".

אם הילד שלך ירצה הוא יהיה אביר? "אני אשמח", אומר מוריוזוב. "יש משהו באביר שממשיך איתך, משהו שמעבר למכות".

## היסטוריה חיה

אנה הייקין (26) מירושלים היא אמנם הלוחמת היחידה בין הלוחמים הגברים, אבל צילומי הווידאו מהקרבות הפולין־ממחשים כי אי הכבל ביחס ובחבטות שספגה מהמתחרים שלה. אבל רוב הנשים שמגיעות להשתתף במועדוני האבירים מתעניינות בתקופה, חברות או נשים של האבירים או כאלה שמחפשות את אביר חלומותיהן. דריה, למשל, היא חברתו של מיכאל מרגוליס. טל מכוכב יאיר חברה במועדון ממלכת ירושלים כי היא מת־עניינת בשחזור היסטורי. וילנה מלניק מבית שמש היא מורה למלאכת יד שמצאה

המכות ניתכות וניתכות ללא הפסק. אמנם החרב אינה חדה והאבירים מאש־דוד, פתח תקווה וירושלים מקפידים על שריון מלא, אבל החרבות כבדות ומטל־טלות והגרזונים עצומים בגודלם, והאבי־רים נפצעים ופוצעים ושוברים לעתים ידיים ורגליים וצלעות.

"כל אחד מאיתנו נפצע מתישהו", מצ־ליח לחייד מיו־ניק. "לפעמים העוצמה של המכה כל כך חזקה עד שגם השריון לא עוזר. באליפות העולם האחרונה נש־לחו שישה מתחרים לבית החולים. גם אם לא נשברת הקסדה או נסדקת, הזע־זוע שנגרם ממכה של גרון חמישה קילו בראש מאוד מטלטל".

"אני זוכר את הקרב באליפות העולם ב־1998, כאשר עדיין לא היו מספיק חוקי הגנה נוקשים", אומר גסין. "שיחזורו שם את הקרב ההיסטורי בעיר דמטרייב ברור־סיה. היו שם 70 פצועים, מהם 15 באופן

**"כל אחד חולם להיות אביר", אומר דמיטרי קלרנקו, נהג סמי טריילר שמגיע שלוש פעמים בשבוע במועדון ממלכת ירושלים. "אני זוכר שכילד חלמתי להיות אביר, וזה לא משהו שעובר"**



קשתים במעולה | צילום: רפי קוץ

22.6x33.11	1/2	50 עמוד	ידיעות אשקלון	25/10/2013	39370008-0
9טטיבל אבירים בעיר העתיק - 193177					

# אלוהים אבירים

עוטי שריון, קסדות, גרזנים, חניתות וחרבות ברזל, נלחמים חברי מועדון "אבירי ממלכת ירושלים" מול קבוצת הקשתות הקלאסיות • כ־50 גברים ונשים, בהם דימיטרי קלרנקו מאשדוד, הופכים לאבירים נועזים ומשחזרים קרבות ידועים מימי הביניים • "עוד מילדות חלמתי להיות אביר", אומר קלרנקו, נהג משאית במקצועו, "אני שמח שהגשמת את זה"

## ✕ אשר קשר



בתחילת יולי השנה המי תינה פלוגת אבירים מהמאה השנייה של האלף הקודם בסבלנות ראויה לציון שיתחלף האור הירוק ברמזור להולכי הרגל בצומת גולני. נהגי המכוניות, שחלפו על פניהם והאטו עד שיצרו פקק תנועה, הביטו בתדהמה באבירים לובשי השריון הכבד, עם החרבות והקשתות, חלקם נושאי רמחים שעליהם תלויים ראשי אדם שרמו דימיון מראיג לכמה מהמשתתפים שפניהם היו גלויות. מאחוריהם יצאו לפתע מבין העצים של יער לביא אבירים נוספים רכובים על סו"סים ולצידם פסעה קבוצה של נשים בנות התקופה. כשהאור ברמזור התחלף לירוק, הם חצו את הכביש. כשאחד הנהגים שירכב את ראשו מהחלון ושאל מי הם, הסתובב לעברו אחד האבירים, פתח חרב צר בשריון הראש שלו וענה לו במבטא רוסי כבד מבלי להניד עפעף: "אנחנו אבירי ממלכת ירוש" לים, בדרךנו לקרני חיטין לחסל את צבאו המוסלמי של צלאח א'דין". צלאח א'דין, אגב, שנמצא עם חלק מצבאו כמה מטרים מאחורי האביר, מיהר לחצות את הכביש כשהוא צוחק בקול.

אבל גינאדי מיוז'ניק אינו צוחק. הוא באמת מאמין שיום אחד הוא עוד ימצא דרך לגבור על שר ההיסטוריה וצלאח א'דין ולנצח אותו בקרב קרני חיטין. מיוז'ניק (41), מרדף תיירים במקצועו ובעל תואר שני בארכיאולוגיה, הוא ראש מועדון אבירי 'ממלכת ירושלים', מועדון ירושלמי של חובבי אבירים מושבעים בני 40-19, הנ' פגשים מדי חודש, חוקרים ומשחזרים את ממלכת ירושלים, הממלכה שהקימו הצ' לבנים בארץ ישראל. הם תופרים לעצמם יחד את הבגדים המסורתיים של התקופה, מגלפים חרבות ובונים שריונות, ובעיקר מייחלים לשנות את ההיסטוריה. "זה החל אצלי ממאמר בתזה על קרב קרני חיטין, שהייתי צריך להוכיח את נכונותו", אומר מיוז'ניק, "ומשם הפכתי להיות אביר. מבי חינתי זה תהליך טבעי בהחלט".

## לכרות את ראשו

מיוז'ניק, מתברר, לא לבר, והתופעה הול'

כת ומתפשטת. במסגרת פסטיבל אבירי הלילה, שייפתח ביום חמישי הקרוב וית' פרס על פני ארבעה ימי חמישי עוקבים, ייפגש הקהל עם עשרות אבירים, נסיכים ורמויות מימי הביניים, שימלאו את סמי טאות העיר העתיקה. לצד יריד אמנים, מוזיקה, ריקודים וסיפורי אבירים, יתנהלו במסגרת הפסטיבל גם קרבות אבירים. כ־50 חובבי אבירים, גברים ונשים, בהם כ־20 לוחמים ולוחמת ו־30 אורחים ואורחות, נפגשים מדי שבוע בשבעה מועדוני חברים ברחבי הארץ, שלושה מהם בירושלים, המ' תחלקים לתקופות ותחומים. החברים במר' ערוך מגיעים לכל מפגש לבושים בבגדים שנעשו בעבודת יד, האופייניים לתקופות ההיסטוריות שבהן בחרו, כמו תקופת ימי הביניים, תקופת הצלבנים, הוויקינגים, הקשתים ועוד. כל חובב אבירים מחזיק בידו מגוון תלבושות מאותה התקופה - שריון, קסדה, חרב ומגן שהכין בעצמו, ועוד כלי נשק של התקופה. הם מחשלים את החרבות ותופרים את הבגדים באותן שיטות שהיו נהוגות אז. הם לא מסתפקים בתחנות ארוכים מפשתן, אלא שורדים בעצמם את חוטי הפשתן. הם לא ירתכו את חיבורי הפלדה, אלא יחשלו אותה בעזרת אש, מפרח ופחמים. עבודה קשה, הרבה זמן והרבה זיעה. הכל חייב להיות בדיוק כמו אז. במיוחד ביולי, כאשר הם יוצאים למסע השחזור של קרב קרני חיטין.

מרובר כמסע היסטורי של שלושה ימים במשעולי הגליל, לשחזור מדויק של קרב קרני חיטין, שבו הביס צבאו של צלאח א' דיין את הצבא הצלבני ביולי 1187 בעימות בן שתי יממות והביא לקץ השלטון הנוצרי בארץ ישראל והחלת שלטון האיסלאם. "האירוע מתחיל בשעות הערב של יום חמישי במחנה לילה בעינת ציפורי, נמשך כמסע כל יום שיש עי' מנהג נוסף באזור צומת גולני, ומסתיים ביום שבת באתר קרני חיטין", מספר יבגני גסין, ראש מר' ערוך האבירים הירושלמי לקשתות מסור' תית, החוקר את המסורות ואת שיטות הירי בתקופות שונות ואצל עמים שונים. "חלק מהאבירים מגלמים את צבאו של ארנו דהשטליון הצלבני. החלק האחר מגלם את כוחותיו של צלאח א'דין, שאני מגלם את רמותו". מיוז'ניק, שמשתתף בכל שנה

במסע יחד עם אשתו ובנותיו התאמות בנות החמש, מספר שכולם מגיעים לבר' שים כבגדים מסורתיים ולכל אחד מהמי' שתתפים יש תפקיד היסטורי. "אני מאמין בכל לבי שיום אחד ייעשה התיקון וראשי לא ייכרת בסיום מסע השחזור ההיסטורי". אבל אתה יודע שזה לא יקרה. "ברור שאני יודע, אבל בכל שנה אנו עו' שים את זה מעט אחרת, כי בכל שנה אנו לומדים יותר על מה שהתרחש שם. זו משי' מעות השחזור הקיסטורי. המטרה היא להי' קים לתחייה את האירוע, שעה אחר שעה, קילומטר אחר קילומטר, קרב אחר קרב, מילה אחר מילה. לדרמה הזו ותוצאותיה עוצמה גדולה ביותר. היא נחוות יום אחרי יום על ידי כל אותם אנשים שהיו שם, וכי קרב הערכים בגליל היא בעלת משמעות עד היום".

חברו-אויבו, יבגני גסין, מגלם את צלאח א'דין. גסין (40), נשוי פלוס ילר, עובר כמדריך בעין יעל, שם נמצאת גם הנפחיה המשמשת לו להכנת החרבות, החיצים וחי' לקי השריון באותן שיטות מסורתיות שהיו נהוגות בעבר. "זה מצחיק", מספר גסין. "יש בכל שנה קטע במסע שאנו נכנסים לתחנת דלק בצומת גולני ומבקשים בירה והמוכרים הערבים שם מסרבים למכור לנו כי צלאח א'דין ניצח אותנו ואנו עדיין האויבים. במהלך המסעות שלנו נתקלנו בזקנים ערבים שהתגרו בנו ובכיתות תל' מיידים שיצאו לאור ללמוד על הקרב הזה ופתאום ראו אותו מתממש על ידינו מול עיניהם".

## שריון עם מגן דוד

ביום שישי האחרון, באזור התעשייה הישן של פתח תקווה, מגיעים האבירים הירושל' מים לביתו של מיכאל מרגוליס (27), ראש מועדון האבירים בעירו, המתמקד בספור רט אבירי של ימי הביניים - קרבות סיף היסטוריים עם חרבות קלאסיות. מרגוליס הוא גם קפטן נבחרת האבירים של ישראל, והיום מגיעים לכאן חברי המועדונים השר' נים מכל רחבי הארץ להילחם ולהתחרות על הכבוד והזכות לנסוע לאלפיות העולם שתיערך בצרפת.

בשנה שעברה השתתפה הנבחרת היש'

ראלית בפעם הראשונה בתחרות ביי נלאומית לקרבות אבירים שהתקיימה בפולין. התחרות כללה קרבות אבירים מ־24 מדינות מכל העולם, והישראלים, למרות חוסר הניסיון בוירה הבינלאומית, הגיעו להישגים לא רעים בכלל. "בש' בילגו זה היה אירוע שמעבר להישגים", אומר גסין, "ממלכת ירושלים' הצלבנית קיבלה משמעות אחרת. לבשנו שריון עם מגן דוד על הזרוע, ובטקס הפתיחה חלק' נו עמדנו עם כומתות צבאיות ושרנו את התקווה. "בהתחלה הסתכלו עלינו כעל 'יהודי' נים', אבל אז, כאשר התחלנו לנצח נבחרת אחרי נבחרת, פתאום היה לגויים דיסוננס, לראות אבירים יהודים שנלחמים בכל כו' חותיהם".

וב'בכל כוחותיהם' אין הכוונה ללשון מליצה, כי מדובר בקרבות אמיתיים, עד שכואב רק מלשמע את החבטות של מתכת במתכת, חרב בחרב, שריון בשריון. לא מדובר במשחק. המכות אמיתיות עד כאב והדם אמיתי לחלוטין, גם באימון. המכות ניתכות וניתכות ללא הפסק. אמנם החרב אינה חדה והאבירים מאשרדו, פתח תקווה וירושלים מקפידים על שריון מלא, אבל החרבות כבדות ומטלטלות והג' רזנים עצומים בגודלם, והאבירים נפצעים ופוצעים ושוברים לעתים ידיים ורגליים וצלעות.

"כל אחד מאיתנו נפצע מתישהו", מצ' ליה לחיך מיוז'ניק. "לפעמים העוצמה של המכה כל כך חזקה עד שגם השריון לא עוזר. באלפיות העולם האחרונה נשלחו שישה מתחרים לבית החולים. גם אם לא נשברת הקסדה או נסדקת, הזעזוע שנגרם ממכה של גרון חמישה קילו בראש מאוד מטלטל".

"אני זוכר את הקרב באלפיות העולם ב־1998, כאשר עדיין לא היו מספיק חוקי הגנה נוקשים", אומר גסין. "שיחזרו שם את הקרב ההיסטורי בעיר דמטרייב ברוסיה. היו שם 70 פצועים, מהם 15 באופן קשה. בעקבות אותו אירוע חוקקו חוקים חדשים. "הקרבות מתחלקים לתחרויות קשתים, הבטוחות יחסית, אבל גם לקרבות אבירים של אחד על אחד, חמישה נגד חמישה וכר' לם נגר כולם. לחברי הקבוצה יש תפקידים

26.4x33.79	2/2	51	עמוד	ידיעות אשקלון	25/10/2013	39370012-5
פוסטבל אבירים בעיר העתיק - 193177						

קרלנקו וידידיו בדרך לקרב, באימונים ובשחזור קרב קרני חטיין | צילומים: רפי קוץ, מועדון אבירי ירושלים



לוי אמריקה, שם גילו לראשונה את הירק הזה.

זה תחביב יקר? "זה מעבר לתחביב", מתנגד גסין. "יש מקומות בעולם שאנשים מצליחים להיפרנס מזה. יש לי חבר בסנט פטרסבורג שמתמחה בתפירת נעליים מהמאה ה-12, ויש מי שקונה את הדברים האלה."

"כרגע הזמנתי בחו"ל שריון ב-1,500 דולר", מגלה מיז'ניק, "לפי דוגמה של שריון עתיק שמצאתי במנזר הפרנציסקני בעיר העתיקה. אתה לא יכול לתאר לעצמי מך כמה שמחתי כשגיליתי את זה!" האימון כולו, אגב, מתנהל בשפה הררית, משום שחברי מועדוני האבירים רובם ככולם ילירי רוסיה. גם הם עדיין שואלים את עצמם למה דווקא רוסים מגיעים להיות אבירים, אף שבזמן האחרון החלו גם ימי ראלים לגלות עניין. "ימי הביניים זה נושא חזק מאוד ברוסיה", מסביר קלרנקו. "זה חלק מההיסטוריה של רוסיה. בישראל אין מבצרים רבים כל כך כמו במזרח אירופה, וגם בתיכון כאן כמעט לא לומדים על ימי הביניים, אז האבירים אינם מודל לחיקוי כמו אצלנו. אולי יום אחד יערכו שחזור היסטורי גם בעקבות קרבות המכבים. אולי זה כבר קורה."

היא אומרת. "על מנת ליצור תמונת מצב אותנטית, יש צורך בכלל הכלים והפריטים הרלוונטיים, כמו בגדים, כלי בית, רהיטים, אוהלים ועוד, ואין כמעט גבול לכמות הפריטים שנדרשים על מנת להגיע לשחזור מושלם, הירדע כ'היסטוריה חיה'."

"הכל חייב להיות ככל שאפשר אותי נטי", מסביר קלרנקו, "כי רק כך נגיע לשחזור מדויק של ההיסטוריה. מדובר במחקר, ואנחנו לא משחקים. בכל מקרה, לא רק משחקים. לשחזור שלנו של קרב קרני חטיין מצטרפים בשנים האחרונות הרבה אנשים מחו"ל, כמו שאנחנו נוסעים לשחזורים בחו"ל שמעניינים אותנו. אלו מסעות מרתקים עם ציוד ואוהלים של התקופה ובלי פלאפונים. זה ניקוי ראש נפלא שלוקחים בו חלק אלפי אנשים."

מאיפה השליטה בחומרי? גסין: "אנו בקיאים בספרות ובאמנות של ימי הביניים. אצלי זה אמנם מקצוע, אבל לאחרים זה תחביב שהוא החיים שלהם, אז הם קוראים המון. איך אתה חושב שאנו יודעים על האוכל של ימי הביניים?" אתם אוכלים אוכל של ימי הביניים? "ברור. נמצא איתנו אנדרטי וייצב מחיפה, טבח שמבשל בסגנון המאה ה-12. במסע, למשל, אין תפוחי אדמה, כי זה לפני גי"

קיומה של כל הממלכה, כאשר מכשפות נחשבו לכלי אסטרטגי, כאשר לכישוף היה כוח ממשי וגן העדן האבוד נתפס כקרוב ומוחשי."

אם הילד שלך ירצה, הוא יהיה אביר? "אני אשמח", אומר מוריזוב. "יש משהו באביר שממשיך איתך, משהו שמעבר למכות."

## היסטוריה חיה

אנה הייקין (26) מירושלים היא אמנם הלוחמת היחידה בין הלוחמים הגברים, אבל צילומי הווידאו מהקרבות כפולין ממחישים כי אין הבדל ביחס ובחבטות שסיפגה מהמתחרים שלה. רוב הנשים האחרות שמגיעות להשתתף במועדוני האבירים הן כאלה המתעניינות בתקופה, בנות זוג של האבירים או כאלה שמחפשות את אביר חלומותיהן. דריה, למשל, היא חברתו של מיכאל מרגוליס. טל מכובב יאיר חברה במועדון ממלכת ירושלים כי היא מתעניינת בשחזור היסטורי. וילנה מלניק מבית שמש היא מורה למלאכת יד שמצאה כאן כר נרחב ליצירה בביגוד ובמלאכות של ימי הביניים. "שחזור חיי היומיום הוא אחד התחומים המורכבים בשחזור היסטורי,"

שונים על פי משקלם: הטבק המשמש קיר אנושי, הרצים הזריזים והדמאג' דילר, שכ"שמו כן הוא. החוק קובע כי מי שנופל נשאר על הקרקע, והאמת? קשה לקום אחרי חבטה מגרון של שלושה קילו או חרב של שניים וחצי קילו."

אז למה אתם עושים את זה? "אני חושב שכל אחד חולם להיות אביר", אומר דמיטרי קלרנקו הממושקף, נהג סמי טריילר שמגיע שלוש פעמים בשבוע מא"שודר להתאמן במועדון ממלכת ירושלים. "אני זוכר שכילד חלמתי להיות אביר, וזה לא משהו שעובר."

"אני חושב שכל הגברים נשארים בעצם ילדים", אומר אולג מוריזוב (29) מגבעת זאב. "יש בינינו גם אנשים בני 65 שכמו נ"י, שראו אבירים ולמדו על אבירים ורצו להיות כאלה."

"יש כאן הרבה איריאליזם", מוסיף יבגני גסין. "אנחנו מתחברים לתקופה מופלאה, שבה היצירה האינדיבידואלית עדיין לא נדחקה הצידה על ידי המלאכה הקולקטיבית, כאשר לפגוע באויב באמצעות ירייה מרחוק נחשב למעשה לא מכובד, כאשר נאמנות מלאה ואחריות מלאה עוד לא הפכו להיות מושגים מופשטים, כאשר למען הצלתה של האישה יכלו לסכן את

עוטי שריון, קסדות, גרזנים, חניתות וחרבות ברזל, נלחמים חברי מועדון "אבירי ממלכת ירושלים" מול קבוצת הקשתות הקלאסיות • כ־50 גברים ונשים, בהם דימיטרי קלרנקו מאשדוד, הופכים לאבירים נועזים ומשחזרים קרבות ידועים מימי הביניים • "עוד מילדות חלמתי להיות אביר", אומר קלרנקו, נהג משאית במקצועו, "אני שמח שהגשמת את זה"

# אלוהים אבירים

✕ אשר קשר

לאם. "האירוע מתחיל בשעות הערב של יום חמישי במחנה לילה בעינות ציפורי, נמשך כמסע כל יום שישי עד מחנה נוסף באזור צומת גולני, ומסתיים ביום שבת באתר קרני חיטין", מספר יבגני גסין, ראש מועדון האבירים הירושלמי לקשר תות מסורתיות, החוקר את המסורות ואת שיטות הירי בתקופות שונות ואצל עמים שונים. "חלק מהאבירים מגלמים את צבאו של ארנו דה'שטליון הצלבני. החלק האחר מגלם את כוחותיו של צלאח אדין, שאני מגלם את דמותו". מיז'ניק, שמשתתף בכל שנה במסע יחד עם אשתו ובנותיו התאומות בנות החמש, מספר שכולם מגייסים לבושים בכגדים מסורתיים ולכל אחד מהמשתתפים יש תפקיד היסטורי. "אני קון וראשי כלל לבי שיום אחד ייעשה התי היסטורי".

אבל אתה יודע שזה לא יקרה. "ברור שאני יודע, אבל בכל שנה אנו עושים את זה מעט אחרת, כי בכל שנה אנו לומדים יותר על מה שהתרחש שם.

**גסין: "יש בכל שנה קטע במסע שאנו נכנסים לתחנת דלק בצומת גולני ומבקשים בירה והמוכרים הערבים שם מסרבים למכור לנו כי צלאח אדין ניצח אותנו ואנו עדיין האויבים"**

"ומשם הפכתי להיות אביר. מבחינתי זה תהליך טבעי בהחלט".

## לכרות את ראשו

מיז'ניק, מתברר לא לבר, והתופעה הולכת ומתפשטת. במסגרת פסטיבל אבירי הלילה, שייפתח ביום חמישי הקרוב ויתפרס על פני ארבעה ימי חמישי עוקבים, ייפגש הקהל עם עשרות אבירים, נסיכים ודמויות מימי הביניים, שימלאו את סמל טאות העיר העתיקה. לצד יריד אמנים, מוזיקה, ריקודים וסיפורי אבירים, יתנהלו במסגרת הפסטיבל גם קרבות אבירים.

כ־50 חובבי אבירים, גברים ונשים, בהם כ־20 לוחמים ולוחמת ו־30 אזרחים ואזרחיות, נפגשים מדי שבוע בשבעה מועדוני חברים ברחבי הארץ, שלוש מהם בירושלים, המתחלקים לתקופות ותחומים. החברים במועדון מגיעים לכל מפגש לבושים בכגדים שנעשו בעבודת יד, האופייניים לתקופות ההיסטוריות שבהן בחרו, כמו תקופת ימי הביניים, תקופת הצלבנים, הוויקינגים, הקשתים ועוד. כל חובבי אבירים מחזיק בידו מגוון תלבושות מאותה התקופה - שריון, קסדה, חרב ומגן שהכין בעצמו, ועוד כלי נשק של התקופה. הם מחשלים את החרבות ותופרים את הכגדים באותן שיטות שהיו נהוגות אז. הם לא מסתפקים בתחבובים ארוכים מפתן, אלא שזורים בעצמם את חוטי הפשתן. הם לא ירתכו את חיבורי הפלדה, אלא יחשלו אותה בעזרת אש, מפוח ופחמים. עבורה קשה, הרבה זמן והרכה זיעה. הכל חייב להיות בדיוק כמו אז. במיוחד ביולי, כאשר הם יוצאים למסע השחזור של קרב קרני חיטין.

מדובר במסע היסטורי של שלושה ימים במשעולי הגליל, לשחזור מדויק של קרב קרני חיטין, שבו הביס צבאו של צלאח אדין את הצבא הצלבני ביולי 1187 בעימות בן שתי יממות והביא לקץ השלטון הנרי צרי בארץ ישראל והחלת שלטון האיסי

בתחילת יולי השנה המי תינה פלוגת אבירים מהי מאה השנייה של האלף הקודם בסבלנות ראויה לציון שיתחלף האור



הירוק ברמזור להולכי הרגל בצומת גולני. נהגי המכוניות, שחלפו על פניהם והאטו עד שיצרו פקק תנועה, הביטו בתדהמה על האבירים לובשי השריון הכבד, עם החרבות והקשתות, חלקם נושאי רמחים שעליהם תלויים ראשי אדם שדמו דימיון מדאיג לכמה מהמשתתפים שפניהם היו גלויות. מאחוריהם יצאו לפתע מבין העצים של יער לביא אבירים נוספים רכובים על סוסים ולצידם פסעה קבוצה של נשים בנות התקופה. כשהאור ברמזור התחלף לירוק, הם חצו את הכביש. כשאחד הנהגים שירבב את ראשו מהחלון ושאל מי הם, הסתובב לעברו אחד האבירים, פתח חרב צר בשריון הראש שלו וענה לו במבטא רוסי כבד בלי להניד עפעף: "אנחנו אבירי ממלכת ירושלים, בדרךנו לקרני חיטין לחסל את צבאו המוסלמי של צלאח אדין". צלאח אדין, אגב, שנמצא עם חלק מצבאו כמה מטרים מאחורי האביר, מיהר לחצות את הכביש כשהוא צוחק בקול.

אבל גינאדי מיז'ניק אינו צוחק. הוא באמת מאמין שיום אחד הוא עוד ימצא דרך לגבור על שר ההיסטוריה וצלאח אדין ולנצח אותו בקרב קרני חיטין. מיז'ניק (41), מדרוך תיירים במקצו, עו ובעל תואר שני בארכיאולוגיה, הוא ראש מועדון אבירי 'ממלכת ירושלים', מועדון ירושלמי של חובבי אבירים מ־שבעים בני 40-19, הנפגשים מדי חודש, חוקרים ומשחזרים את ממלכת ירושלים, הממלכה שהקימו הצלבנים בארץ ישראל. הם תופרים לעצמם יחד את הכגדים המסורתיים של התקופה, מגלפים חרבות ובונים שריונות, ובעיקר מייחלים לשנות את ההיסטוריה. "זה החל אצלי ממאמר בתזה על קרב קרני חיטין, שהייתי צריך להוכיח את נכונותו", אומר מיז'ניק,



אבירים בדרך לקרב (קרלוקו בצילום התחתון), באימונים ובשחזור קרב קרני חיטין צילומים: רפי קוץ, מועדון אבירי ירושלים





שחזור קרב קרני חיטין | צילום: אבירי ירושלים

זו משמעות השחזור ההיסטורי. המטרה היא להקים לתחייה את האירוע, שעה אחר שעה, קילומטר אחר קילומטר, קרב אחר קרב, מילה אחר מילה. לדרמה הזו ותוצאותיה עוצמה גדולה ביותר. היא נהווית יום אחרי יום על ידי כל אותם אנשים שהיו שם, ובקרב הערבים בגליל היא בעלת משמעות עד היום".

חברו-אויבו יבגני גסין מגלם את צלאח אדין. גסין (40), נשוי פלוס ילד, עובר כמריר בעין יעל, שם נמצאת גם הנפחיה המשמשת לו להכנת החרבות, החיצים וחלקי השיריון באותן שיטות מסורתיות שהיו נהוגות בעבר. "זה מצ' חיק", מספר גסין. "יש בכל שנה קטע במסע שאנו נכנסים לתחנת דלק בצומת גולני ומבקשים בירה והמוכרים הערבים שם מסרבים למכור לנו כי צלאח אדין ניצח אותנו ואנו עדיין האויבים. במהלך המסעות שלנו נתקלנו בזקנים ערבים שהתגרו בנו ובכיתות תלמידים שיצאו לאזור ללמוד על הקרב הזה ופתאום ראו אותו מתממש על ידינו מול עיניהם".

## שריון עם מגן דוד

ביום שישי האחרון באזור התעשייה הישן של פתח תקווה מגיעים האבירים הירושלמים לביתו של מיכאל מרגוליס (27), ראש מועדון האבירים בעירו, המ' תמקד בספורט אבירי של ימי הביניים - קרבות סיף היסטוריים עם חרבות קלאסיות. מרגוליס הוא גם קפטן נבחרת האבירים של ישראל, והיום מגיעים לכאן חברי המועדונים השונים מכל רחבי הארץ להילחם ולהתחרות על הכבוד והזכות לניסוע לאלופות העולם שתיערך בצרפת.

בשנה שעברה השתתפה הנבחרת הישראלית בפעם הראשונה בתחרות בינלאומית לקרבות אבירים שהתקיימה בפולין. התחרות כללה קרבות אבירים מ'24 מדינות מכל העולם, והישראלים, למרות חוסר הניסיון בזירה הבינלאומית, הגיעו להישגים לא רעים בכלל. "בש' בילנו זה היה אירוע שמעבר להישגים", אומר גסין. "ממלכת ירושלים' הצלבנית קיבלה משמעות אחרת. לבשנו שריון עם מגן דוד על הזרוע, ובטקס הפתיחה חלקנו עמרנו עם כומתות צבאיות ושרנו את התקווה.

"בהתחלה הסתכלו עלינו כעל 'הודו' נים', אבל אז, כאשר התחלנו לנצח נבחרת אחרי נבחרת, פתאום היה לגויים די' סוננס, לראות אבירים יהודים שנלחמים בכל כוחותיהם".

וב'בכל כוחותיהם' אין הכוונה ללשון מליצה, כי מדובר בקרבות אמיתיים, עד שכואב רק מלשמע את החבטות של מתכת במתכת, חרב בחרב, שריון בשריון. לא מדובר במשחק. המכות אמיתיות עד כאב והים אמיתי לחלוטין, גם באימון. המכות ניתכות וניתכות ללא הפסק.

אמנם החרב אינה חדה והאבירים מאש' דוד, פתח תקווה וירושלים מקפידים על שריון מלא, אבל החרבות כבדות ומטל' טלות והגרזנים עצומים בגודלם, והאביר' רים נפצעים ופוצעים ושוברים לעתים ידיים ורגליים וצלעות.

"כל אחד מאיתנו נפצע מתישהו", מצ' ליה לחיך מיו'ניק. "לפעמים העוצמה של המכה כל כך חזקה עד שגם השריון לא עוזר. באלופות העולם האחרונה נש' לחו שישה מתחרים לבית החולים. גם אם לא נשברת הקסדה או נסרקה, הוע' זוע שנגרם ממכה של גרון חמישה קילו בראש מאוד מטלטל".

"אני זוכר את הקרב באלופות העולם ב'1998, כאשר עדיין לא היו מספיק חוקי הגנה נוקשים", אומר גסין. "שיחזור שם את הקרב ההיסטורי בעיר דמטרייב ברו' סיה. היו שם 70 פצועים, מהם 15 באופן קשה. בעקבות אותו אירוע חוקקו חוקים

"יש כאן הרבה איריאליזם", מוסיף יבגני גסין. "אנחנו מתחברים לתקופה מופלאה, שבה היצירה האינדיבידואלית עדיין לא נדחקה היצירה על ידי המלאכה הקולקטיבית, כאשר לפגוע באויב בא' מצעות ירייה מרחוק נחשב למעשה לא מכובד, כאשר נאמנות מלאה ואחריות מלאה עוד לא הפכו להיות מושגים מר' פשטים, כאשר למען הצלתה של האישה יכלו לסכן את קיומה של כל הממלכה, כאשר מכשפות נחשבו לכלי אסטרטגי, כאשר לכישוף היה כוח ממשי וגן העדן האבוד נתפס כקרוב ומוחשי".

אם הילד שלך ירצה, הוא יהיה אביר? "אני אשמח", אומר מוריוזוב. "יש משהו באביר שממשיך איתך, משהו שמעבר למכות".

## היסטוריה חיה

אנה הייקין (26) מירושלים היא אמנם הלוחמת היחידה בין הלוחמים הגברים, אבל צילומי הווידאו מהקרבות בפולין ממחישים כי אין הבדל ביחס ובחבטות שספגה מהמתחרים שלה. רוב הנשים האחרות שמגיעות להשתתף במועדוני האביר' רים הן כאלה המתעניינות בתקופה, ננות זוג של האבירים או כאלה שמחפשות את אביר חלומותיהן. דריה, למשל, היא תב' רתו של מיכאל מרגוליס. טל מכוכב יאיר חברה במועדון ממלכת ירושלים כי היא מתעניינת בשחזור היסטורי. וילנה מלניק מבית שמש היא מורה למלאכת יד שמצאה כאן כר נרחב ליצירה בכיגוד ובמלאכות



קשתים בפעולה | צילום: רפי קוץ

חרשים.

"הקרבות מתחלקים לתחרויות קשתים, הבטחות יחסית, אבל גם לקרבות אביר' רים של אחד על אחד, חמישה נגד חמי' שה וכולם נגד כולם. לחברי הקבוצה יש תפקידים שונים, על פי משקלם: הטנק המשמש קיר אנושי, הרצים הזרזים והר' מאג' דילר, שכשמו כן הוא. החוק קובע כי מי שנופל נשאר על הקרקע, והאמת? קשה לקום אחרי חבטה מגרון של שלושה קילו או חרב של שניים וחצי קילו".

או למה אתם עושים את זה?

"אני חושב שכל אחד חולם להיות אביר", אומר דמיטרי קלרנקו הממושקף, נהג סמי טריילר שמגיע שלוש פע' מים בשבוע מאשדוד להתאמן במועדון ממלכת ירושלים. "אני זוכר שכילד חל' מתי להיות אביר, וזה לא משהו שעובר". "אני חושב שכל הגברים נשארים בעצם ילדים", אומר אולג מוריוזוב (29) מגבעת זאב. "יש בינינו גם אנשים בני 65 שכמו' נ, שראו אבירים ולמדו על אבירים ורצו להיות כאלה".

"יש כאן הרבה איריאליזם", מוסיף יבגני גסין. "אנחנו מתחברים לתקופה מופלאה, שבה היצירה האינדיבידואלית עדיין לא נדחקה היצירה על ידי המלאכה הקולקטיבית, כאשר לפגוע באויב בא' מצעות ירייה מרחוק נחשב למעשה לא מכובד, כאשר נאמנות מלאה ואחריות מלאה עוד לא הפכו להיות מושגים מר' פשטים, כאשר למען הצלתה של האישה יכלו לסכן את קיומה של כל הממלכה, כאשר מכשפות נחשבו לכלי אסטרטגי, כאשר לכישוף היה כוח ממשי וגן העדן האבוד נתפס כקרוב ומוחשי".

אם הילד שלך ירצה, הוא יהיה אביר? "אני אשמח", אומר מוריוזוב. "יש משהו באביר שממשיך איתך, משהו שמעבר למכות".

של ימי הביניים. "שחזור חיי היומיום הוא אחד התחומים המורכבים בשחזור היסטורי", היא אומרת. "על מנת ליצור תמונת מצב אותנטית, יש צורך בכלל הכלים והפריטים הרלוונטיים, כמו בגדים, כלי בית, רהיטים, אוהלים ועוד, ואין כמעט גבול לכמות הפריטים שנדרשים על מנת להגיע לשחזור מושלם, הידוע כ'היסטוריה חיה".

"הכל חייב להיות ככל שאפשר אות' נט", מסביר קלרנקו, "כי רק כך נגיע לשחזור מדויק של ההיסטוריה. מרובד במחקר ואנחנו לא משחקים. בכל מקרה, לא רק משחקים. לשחזור שלנו של קרב קרני חיטין מצטרפים בשנים האחרונות הרבה אנשים מחו'ל, כמו שאנחנו נוסעים לשחזורים בחו'ל שמעניינים אותנו. אלו מסעות מרתקים עם ציוד ואוהלים של התקופה וכלי פלאפונים. זה ניקוי ראש נפלא שלוקחים בו חלק אלפי אנשים".

מאיפה השליטה בחומר?

גסין: "אנו בקיאים בספרות ובאמנות של ימי הביניים. אצלי זה אמנם מקצוע, אבל לאחרים זה תחביב שהוא החיים שלהם, אז הם קוראים המון. איך אתה חושב שאנו יודעים על האוכל של ימי הביניים?"

אתם אוכלים אוכל של ימי הביניים?

"ברור. נמצא איתנו אנדררי זייצב מחי' פה, טבח שמבשל בסגנון המאה ה'12. במסע, למשל, אין תפוחי אדמה, כי זה לפני גילוי אמריקה, שם גילו לראשונה את הירק הזה".

זה תחביב יקר?

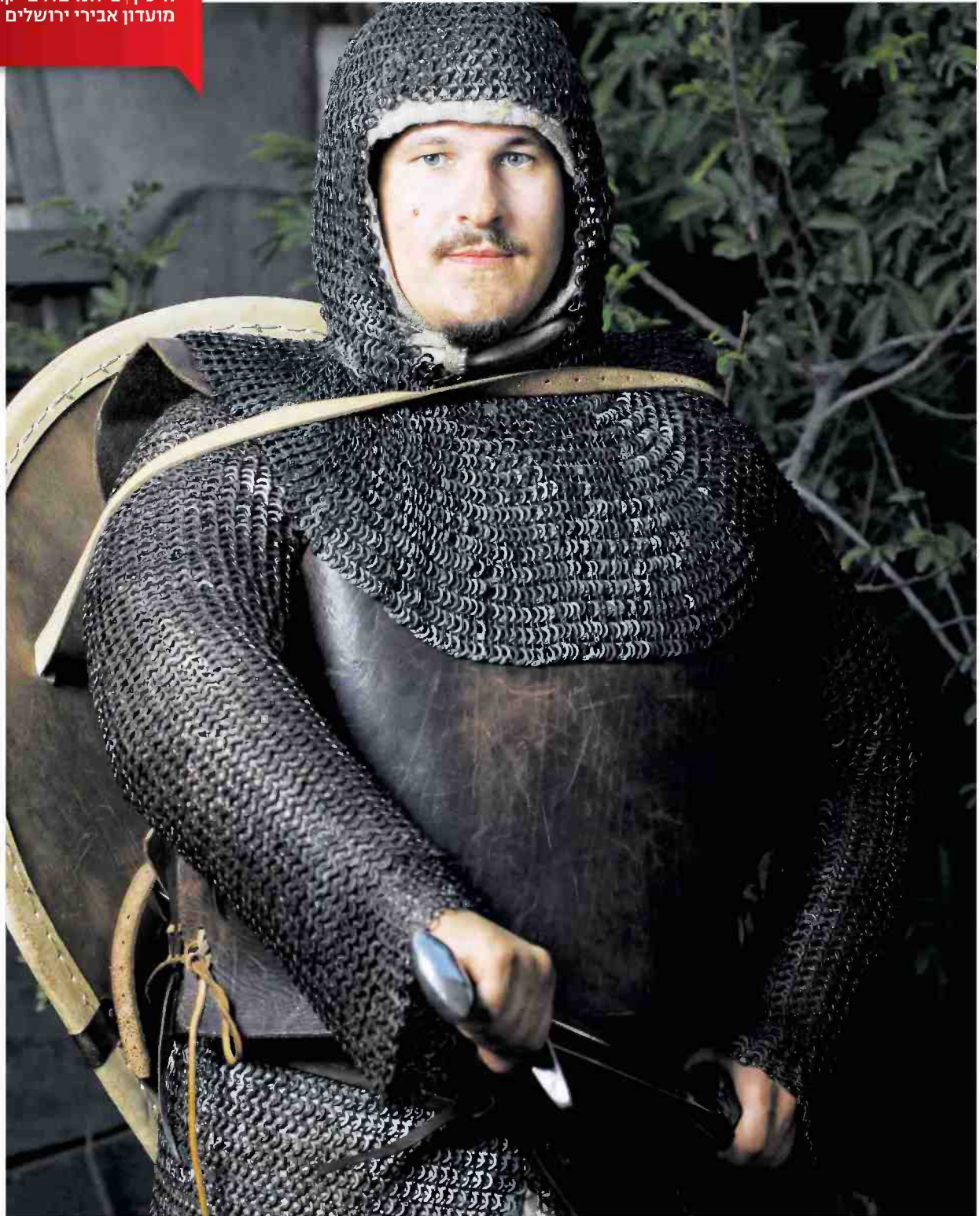
"זה מעבר לתחביב", מתנגד גסין. "יש מקומות בעולם שונים מצליחים להת' פרנס מזה. יש לי חבר בסנט פטרסבורג שמתמחה בתפירת נעליים מהמאה ה'12, ויש מי שקונה את הרברים האלה".

"כרגע הזמנתי בחו'ל שריון ב'1,500 דולר", מגלה מיו'ניק, "לפי רוגמה של שריון עתיק שמצאתי במנזר הפרנציס' קני בעיר העתיקה. אתה לא יכול לתאר לעצמך כמה שמחתי כשגיליתי את זה".

האימון כולו, אגב, מתנהל בשפה הרור' סית, משום שחברי מועדוני האבירים רובם ככולם ילידי רוסיה. גם הם עדיין שואלים את עצמם למה רווקא רוסים מגיעים להיות אבירים, אף שבזמן האחי' רון החלו גם ישראלים לגלות עניין. "ימי הביניים זה נושא חזק מאוד ברוסיה", מס' ביר קלרנקו. "זה חלק מההיסטוריה של רוסיה. בישראל אין מבצרים רבים כל כך כמו במזרח אירופה, וגם בתיכון כאן כמעט לא לומדים על ימי הביניים, אז האבירים אינם מודל לחיקוי כמו אצלנו. אולי יום אחד יערכו שחזור היסטורי גם בעקבות קרבות המכבים. אולי זה כבר קורה".

26.53x33.8	2/2	51	עמוד	ידיעות הדרום	25/10/2013	39379401-6
פוסטביל אבירים בעיר העתיק - 193177						

קרלוקו וידידיו בדרך לקרב, באימונים ובשחזור קרב קרני חטיין | צילומים: רפי קוץ, מועדון אבירי ירושלים



לוי אמריקה, שם גילו לראשונה את הירק הזה.

זה תחביב יקר?

"זה מעבר לתחביב", מתנגד גסין. "יש מקומות בעולם שאנשים מצליחים להיפרנס מזה. יש לי חבר בסנט פטרסבורג שמתמחה בתפירת נעליים מהמאה ה-12, ויש מי שקונה את הרברים האלה."

"כרגע הזמנתי בחו"ל שריון ב-1,500 דולר", מגלה מייז'ניק, "לפי דוגמה של שריון עתיק שמצאתי במנזר הפרנציסקני בעיר העתיקה. אתה לא יכול לתאר לעצמי כמה שמחתי כשגיליתי את זה."

האימון כולו, אגב, מתנהל בשפה הררית, משום שחברי מועדוני האבירים רובם ככולם ילידי רוסיה. גם הם עדיין שואלים את עצמם למה דווקא רוסים מגיעים להיות אבירים, אף שבזמן האחרון החלו גם יש ראלים לגלות עניין. "מי הביניים זה נושא חוק מאוד ברוסיה", מסביר קלרנקו. "זה חלק מההיסטוריה של רוסיה. בישראל אין מבצרים רבים כל כך כמו במזרח אירופה, וגם בתיכון כאן כמעט לא לומדים על ימי הביניים, אז האבירים אינם מודל לחיקוי כמו אצלנו. אולי יום אחד יערכו שחזור היסטורי גם בעקבות קרבות המכבים. אולי זה כבר קורה."

היא אומרת. "על מנת ליצור תמונת מצב אותנטית, יש צורך בכלל הכלים והפריטים הרלוונטיים, כמו בגדים, כלי בית, רהיטים, אוהלים ועוד, ואין כמעט גבול לכמות הפריטים שנדרשים על מנת להגיע לשחזור מושלם, הירוע כ'היסטוריה חיה'."

"הכל חייב להיות ככל שאפשר אותי נטי", מסביר קלרנקו, "כי רק כך נגיע לשחזור מדויק של ההיסטוריה. מרובר במחקר, ואנחנו לא משחקים. בכל מקרה, לא רק משחקים. לשחזור שלנו של קרב קרני חטיין מצטרפים בשנים האחרונות הרבה אנשים מחו"ל, כמו שאנחנו נוסעים לשחזורים בחו"ל שמעניינים אותנו. אלו מסעות מרתקים עם ציוד ואוהלים של התקופה ובלי פלאפונים. זה ניקוי ראש נפלא שלוקחים בו חלק אלפי אנשים."

מאיפה השליטה בחומר?

גסין: "אנו בקיאים בספרות ובאמנות של ימי הביניים. אצלי זה אמנם מקצוע, אבל לאחרים זה תחביב שהוא החיים שלהם, אז הם קוראים המון. איך אתה חושב שאנו יודעים על האוכל של ימי הביניים?"

אתם אוכלים אוכל של ימי הביניים? "ברור. נמצא איתנו אנדרטי זייצב מחיפה, טבח שמבשל בסגנון המאה ה-12. במסע, למשל, אין תפוחי אדמה, כי זה לפני ג'י

קיומה של כל הממלכה, כאשר מכשפות נחשבו לכלי אסטרטגי, כאשר לכישוף היה כוח ממשי וגן העדן האבוד נתפס כקרוב ומוחשי."

אם הילד שלך ירצה, הוא יהיה אביר?

"אני אשמח", אומר מוריזוב. "יש משהו באביר שממשיך איתך, משהו שמעבר למכות."

## היסטוריה חיה

אנה הייקין (26) מירושלים היא אמנם הלוחמת היחידה בין הלוחמים הגברים, אבל צילומי הווידאו מהקרבות בפולין ממחישים כי אין הברל ביחס ובחבטות שספגה מהמתחרים שלה. רוב הנשים האחרות שמגיעות להשתתף במועדוני האבירים הן כאלה המתעניינות בתקופה, בנות זוג של האבירים או כאלה שמחפשות את אביר חלומותיהן. דריה, למשל, היא חברתו של מיכאל מרגוליס. טל מכוכב יאיר חברה במועדון ממלכת ירושלים כי היא מתעניינת בשחזור היסטורי. וילנה מלניקמבית שמש היא מורה למלאכת יד שמצאה כאן כר נרחב ליצירה בביגוד ובמלאכות של ימי הביניים. "שחזור חיי היומיום הוא אחד התחומים המורכבים בשחזור היסטורי,"

שונים על פי משקלם: הטנק המשמש קיר אנושי, הרצים הזרזים והרמאג' דילר, שכי שמו כן הוא. החוק קובע כי מי שנופל נשאר על הקרקע, והאמת? קשה לקום אחרי חבטה מגרון של שלושה קילו או חרב של שניים וחצי קילו."

אז למה אתם עושים את זה?

"אני חושב שכל אחד חולם להיות אביר", אומר דמיטרי קלרנקו הממושקף, נהג סמי טריילר שמגיע שלוש פעמים בשבוע מאיטליה שדוד להתאמן במועדון ממלכת ירושלים. "אני זוכר שכילד חלמתי להיות אביר, וזה לא משהו שעובר."

"אני חושב שכל הגברים נשארים בעצם ילדים", אומר אולג מוריזוב (29) מגבעת זאב. "יש בינינו גם אנשים בני 65 שכמוני, נראו אבירים ולמדו על אבירים ורצו להיות כאלה."

"יש כאן הרבה איריאליזם", מוסיף יבגני גסין. "אנחנו מתחברים לתקופה מופלאה, שבה היצירה האינדיבידואלית עדיין לא נדחקה הצידה על ידי המלאכה הקולקטיבית, כאשר לפגוע באויב באמצעות ירייה מרחוק נחשב למעשה לא מכובד, כאשר נאמנות מלאה ואחריות מלאה עוד לא הפכו להיות מושגים מופשטים, כאשר למען הצלתה של האישה יכלו לסכן את